

Rašinys
Jeigu aš užkasčiau savo skrynią

Aš sėdėjau virtuvėje ir mažčiau ką daryti su skrynia, kurią radau palėpėje. Galėčiau įdėti į ją sukneles. Ne. Prisiminiau kas atsitiko Šiluvoje. Klebonas įdėjo į skrynią dokumentus ir kitus svarbius katilikų bažnyčios daiktus. Aš nusprendžiau, kad įdėčiau visus svarbius man padovanotus mamos, tėčio ir sesės daiktus į skrynią.

Kitą dieną aš sėdėjau ant savo lovos ir žiūrėjau į skrynią ir pradėjau dėti į ją daiktus. Pirma aš įdėjau mamos seną žaislą, šnelį, kurį aš dabar turiu. Po to aš įdėjau tėčio kėdytę kuria jis turėjo kai buvo vaikas. Mama į ją gali atsisėsti! Įdėjau diską ir kelias knygeles kurias padovanojo man sesuo. Įdėjau šiuos daiktus į skrynią. Įdėjau ir bilietus į vaidinimus ir baletą, baletu batelius, auskarus nepradurtoms ausims, gėlėtą suknelę, mėlyną suknelę su gėlėta palaidine ir tamsią gėlėtą suknelę. Aš manau jei kas surastų tą skrynią, suprastų, kad man patinka baletas ir vaidinimai. Man patinka suknelės, kad žmonės žinotų, kad niekada nedėveėjau kelnių. Įdėjau savo žaidimus, nes man patinka žaisti. Sudėjau šiuos daiktus ir uždariau skrynią.

Nuėjau į apačią ir išnešiau skrynią į lauką. Su kastuvu pradėjau kasti duobę netoli bijūnų, nes man labai patinka bijūnai. Jie atrodo kaip gražios šokėjos.

Aš užkasčiau skrynią ir pagalvojau apie žmones, kurie suras skrynią. Jie sužinos, kad aš įdėjau į skrynią man svarbių ir brangių žmonių dovanotas daiktus. Žmonių, kurios aš labai mylėjau.

parašė Gabrielė Gedo, slapyvardžiu Martina Trapytė
Kristijono Donelaičio LM, Washington, 4-ta kl.